

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.I.226/2025/14.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Domonyai Alexa, a tanács elnöke
Dr. Kardos Andrea, előadó bíró
Dr. Gimesi Ágnes, bíró
Dr. Gunyecz Zoltán, bíró
Dr. Tuba István Krisztián, bíró

Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2025. június 10.
Az ügy tárgya: emberölés büntette és más bűncselekmény
Terhelt(ek): Terhelt1 és társa (Terhelt1 I. rendű terhelt)

Elsőfok: Békés Megyei Bíróság, 3.Fk.610/2003/17., ítélet, tárgyalás,
2004. január 14.

Másodfok: Szegedi Ítéltábla, Fkf.II.188/2004/37., ítélet, tárgyalás,
2004. október 8.

Az indítvány előterjesztője: a Legfőbb Ügyészség

Az indítvány iránya: az I. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria az emberölés büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben a Legfőbb Ügyészség által előterjesztett felülvizsgálati

indítványt elbírálva a Békés Megyei Bíróság 3.Fk.610/2003/17. számú és a Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Fkf.II.188/2004/37. számú ítéletét Terheltl I. rendű terhelt vonatkozásában hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 21.000 (huszonegyezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye. Ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] **I.** A Békés Megyei Bíróság a 2004. január 14. napján kihirdetett 3.Fk.610/2003/17. számú ítéletében Terheltl I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki aljas indokból elkövetett emberölés büntetében és társtettesként elkövetett kifosztás büntetében. Ezért őt – mint többszörös visszaesőt – 15 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az I. rendű terhelt által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, valamint az eljárás során lefoglalt dolgokról és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ellentétes irányú fellebbezések alapján eljáró Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2004. október 8. napján meghozott Fkf.II.188/2004/37. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét Terheltl I. rendű terhelt tekintetében megváltoztatta akként, hogy cselekményeit nyereségvágyból, aljas indokból, különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntetnének minősítette és az I. rendű terhelt büntetését – a halmazati büntetésre utalás mellőzésével – életfogytig tartó fegyházra súlyosította azzal, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját 40 évben határozta meg. Egyebekben az elsőfokú ítéletet az I. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.

[3] **II.** A bíróság jogerős, vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a Legfőbb Ügyészség Fk.Bf.165/2025. számon felülvizsgálati indítványt terjesztett elő a Be. 651. § (3) bekezdése és a Be. 649. § (4) bekezdése alapján.

[4] Indokolása szerint az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) Terheltl I. rendű terhelt 35977/20. számon iktatott kérelme alapján a 2024. június 20. napján végleges ítéletében megállapította az Emberi Jogok Európai Egyezménye (a továbbiakban: Egyezmény) 3. cikkének megsértését.

[5] Kifejtette, hogy az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezményt kihirdető 1993. évi XXXI. törvény 3. §-a alapján megtörtént az EJEB joghatóságának és illetékességének elismerése. Az EJEB egyezményesértést megállapító döntése – az EBH 2015.B.7. számon közzétett határozat alapján – akkor képezi felülvizsgálati eljárás alapját, ha a törvényben kihirdetett nemzetközi szerződés valamely rendelkezésének sérelme a büntetőügyben eljáró bíróság jogerős ügydöntő határozatában, vagy az ügydöntő határozathoz vezető büntetőeljárásban valósul meg. Az Egyezmény megsértésének jogi ténye a jogerős ítélet felülvizsgálatának törvényi oka, a felülvizsgálat azonban – az EBH 2018.B.6. számon közzétett döntés értelmében – nem feltétlenül vezet a jogerős határozat megváltoztatásához.

[6] Rámutatott arra, hogy az EJEB a jelen felülvizsgálati eljárás alapját képező, Taczman és mások kontra Magyarország ügyben hozott ítéletében visszautalt a korábbi, hasonló ügyekben hozott döntésekben – így a *Hutchinson v. the United Kingdom*, a *Vinter and Others v. the United Kingdom*, valamint a *Bancsók és Magyar László* (2. sz. ügy) kontra Magyarország ügyben hozott ítéletekben – foglalt elveire, ezen túlmenően további indokokat nem hozott fel. Erre figyelemmel a határozathból álláspontja szerint az olvasható ki, hogy az EJEB ítélete nem kifogásolta az életfogytig tartó szabadságvesztésre ítéles esetén a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét, annak legkorábbi időpontja ítéletben történő meghatározását, az ehhez szükséges feltételek előzetesen, törvényben való előírását és az ezzel kapcsolatos bírói eljárásban történő döntés lehetőségét. Az Egyezmény 3. cikke megsértésének megállapítására azért került sor, mert az I. rendű terhelt esetében meghatározott azon időtartam, amíg várnia kell a feltételes szabadságra bocsátása első alkalommal történő megfontolásáig, hosszabb, mint az EJEB által huszonöt évben megjelölt időtartam, így nem teljesíti az EJEB által meghatározott követelményeket.

[7] Hangsúlyozta, hogy az EJEB ítélete nem a jogerős ügydöntő határozat meghozatala során alkalmazott valamely jogszabály egyezményisértő voltát állapította meg, ekként nem tekintette Egyezménybe ütközőnek az eljárt bíróságok által az I. rendű terhelt vonatkozásában a büntetés kiszabása során felhívott korábbi Btk. 40. §-át és 47/A. §-át sem. Utalt arra is, hogy egyébként nincs olyan EJEB döntés, amely a magyar jogrend részét képező életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabását, és a törvényes keretek között a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának ítéletben történő perbírói megállapítását egyezményisértés címén kizárná vagy korlátozná.

[8] Jelen esetben az EJEB határozata nem a meghozott ítéleteket, nem az adott büntetés kiszabhatóságát, a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjának meghatározását kifogásolta, hanem egy olyan szabályozásbeli körülményt, amely nem az alapügyben eljárt bíróságok eljárására és nem az általuk hozott jogerős ügydöntő határozatra vonatkozik. A feltételes szabadságra bocsáthatóság felülvizsgálata legkorábbi időpontjának az EJEB által ajánlott idő kitöltéséhez igazodó meghatározása ugyanis nem a jogalkalmazás, hanem a jogalkotás feladata, a hiányzó szabályt a Kúria nem alkothatja meg, s nem pótolhatja azt az Egyezmény közvetlen alkalmazásával,

[9] Mindezek alapján az I. rendű terhelt tekintetében a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozat megváltoztatására a felülvizsgálati eljárásban nem kerülhet sor, és a hatályon kívül helyezésének törvényi feltételei sem állnak fenn. Ezért arra tett indítványt, hogy a Kúria a jogerős ítéletet hatályában tartsa fenn.

[10] Az I. rendű terhelt védője az észrevételében a Legfőbb Ügyészség felülvizsgálati indítványához csatlakozott, a felülvizsgálati eljárás lefolytatása álláspontja szerint is indokolt.

[11] Kérte figyelembe venni az I. rendű terhelt büntetés-végrehajtás során tanúsított magatartását, a személyiségében bekövetkezett változásokat, továbbá az elkövetés óta eltelt hosszú időtartamot, amely álláspontja szerint elegendő volt a büntetési célok megvalósulásához.

[12] Indítványozta, hogy a Kúria a másodfokú ítéletet akként változtassa meg, hogy az I. rendű terhelt feltételes szabadságra bocsátásának időpontját hozza előre.

[13] **III. A Legfőbb Ügyészség felülvizsgálati indítványa alapos.**

[14] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen, kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[15] A Be. 659. § (5) bekezdése értelmében a Kúria a megtámadott határozatokat kizárólag a felülvizsgálati indítványban megtámadott részében és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálja felül. E rendelkezés alóli kivételként a Be. 659. § (6) bekezdése szerint a Kúria a megtámadott határozatot a Be. 649. § (2) bekezdése alapján akkor is felülbírálja, ha az indítványt nem ebből az okból nyújtották be.

[16] 2. A Be. 648. § c) pontjának II. fordulata szerint felülvizsgálatnak van helye a nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv határozata alapján.

[17] Felülvizsgálati okot jelent, ha a nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv

- megállapította, hogy az eljárás lefolytatása vagy a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata megsértette a törvényben kihirdetett nemzetközi szerződés valamely rendelkezését, feltéve, hogy a nemzetközi emberi jogi szerv joghatóságának Magyarország alávetette magát [Be. 649. § (4) bekezdés], valamint

- ha a nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv a nemzetközi szerződés azon rendelkezésének megsértését állapította meg, amely olyan eljárási szabálysértést valósított meg, amely e törvény szerint felülvizsgálattal nem, csak fellebbezéssel támadható [Be. 649. § (5) bekezdés].

[18] Az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4. napján kelt Egyezményt és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyvet az 1993. évi XXXI. törvény hirdette ki.

[19] E törvény 3. § b) pontja alapján a Magyar Köztársaság Kormánya az Országgyűlés felhatalmazása alapján, a megerősítésről szóló okirat letétbe helyezésekor tett nyilatkozatával az Egyezmény 46. Cikkével, a 4. számú kiegészítő jegyzőkönyv 6. Cikkével és a 7. számú kiegészítő jegyzőkönyv 7. Cikkével összhangban teljes jogúan és külön megállapodás nélkül, a viszonyosság feltételével kötelezőnek ismerte el az Európai Emberi Jogi Bíróság joghatóságát az Egyezmény és kiegészítő jegyzőkönyvei értelmezésével és alkalmazásával összefüggő minden ügygel kapcsolatban, amennyiben az ezen ügy alapjául szolgáló tények az Egyezménynek és a kiegészítő jegyzőkönyveknek Magyarországra nézve történő hatálybalépését követően következtek be. A törvény az 5. § alapján a kihirdetését követő 8. napon, azaz 1993. április 15. napján lépett hatályba.

[20] A szerződő felek az Egyezmény 46. Cikk 1. bekezdése szerint vállalták, hogy magukra nézve kötelezőnek tekintik az EJEB végleges ítéletét minden ügyben, amelyben félként szerepelnek.

[21] Terhelt I. rendű terhelt Magyarország ellen 35977/20. számon nyújtott be kérelmet az EJEB-nél arra hivatkozással, hogy az életfogytig tartó szabadságvesztésből csak hosszabb idő után szabadulhat feltételesen. Az EJEB a kérelmet a hasonló tárgyú kérelmekkel együtt, egyesített eljárásban bírálta el és a Tanzman és mások kontra Magyarország (30127/20. számú és 20 másik kérelem) ügyben a 2024. május 30. napján meghozott és 2024. június 20. napján véglegessé vált ítéletében megállapította az Egyezmény 3. Cikkének megsértését.

[22] Az EJEB a határozat II. részében az egyezményesértéssel kapcsolatban a 8-10. pontban az alábbi megállapításokat tette:

- a büntetések egy meghatározott minimális időtartam utáni automatikus felülvizsgálata fontos garanciát jelent a fogvatartottak számára az olyan fogvatartás kockázatával szemben, amely a 3. cikket sérti;

- a releváns elveket a bíróság a *Hutchinson v. the United Kingdom* (57592/08.), valamint a *Vinter and Others v. the United Kingdom* (66069/09. and 2 others) ügyben foglalta össze;

- a bíróság a Bancsók és Magyar László (2. sz. ügy) kontra Magyarország ügyben már megállapította a 3. cikk megsértését amiatt, hogy csak rendkívül hosszú idő elteltével szabadulhat feltételesen az életfogytiglani szabadságvesztéssel büntetett;
- a bíróság ebben az ügyben nem talált olyan tényt vagy érvet, amely alapján más következtetésre kellett volna jutnia a panaszok elfogadhatóságáról és megalapozottságáról;
- az a tény, hogy a jelen ügyben a kérelmezők csak azt követően remélhetik a szabadulás irányába tett előrehaladásuk felülvizsgálatát, ha életfogytig tartó szabadságvesztés-büntetésükből hosszú időt már letöltöttek, elegendő a bíróság számára annak megállapításához, hogy a kérelmezők életfogytiglani szabadságvesztés-büntetése az Egyezmény 3. cikke alkalmazásában nem tekinthető csökkenthetőnek;
- az ilyen hosszú várakozási idő indokolatlanul késlelteti annak hazai hatóságok általi felülvizsgálatát, hogy „az életfogytiglani szabadságvesztésre ítélt személy életében bekövetkezett változások olyan jelentősek-e, és a büntetés során a személy olyan előrehaladást tett-e a rehabilitáció irányába, amelyek alapján a további fogvatartás törvényes büntetőjogi indokokkal már nem igazolható” (Vinter and Others ítélet 119. pont).

[23] Az EJEB határozatára tekintettel Terhelt I. rendű terhelt vonatkozásában a felülvizsgálat Be. 649. § (4) bekezdése szerinti feltételei fennállnak.

[24] A Hutchinson v. the United Kingdom, valamint a Vinter and Others v. the United Kingdom ügy releváns megállapításai a következők:

- az Egyezmény 3. cikke vagy bármely más cikke nem tiltja az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabását különösen súlyos bűncselekményekért. Az életfogytig tartó szabadságvesztés azonban csak akkor maradhat összeegyeztethető a 3. cikkel, ha mind a szabadulás, mind a felülvizsgálat lehetősége fennáll;
- a büntető igazságszolgáltatás és a büntetéskiszabás körében a Szerződő Államoknak biztosítandó mérlegelési szabadságra tekintettel azonban az EJEB-nek nem feladata annak előírása, hogy milyen formában és mikor kell a felülvizsgálatot elvégezni. Az összehasonlító és nemzetközi anyagok alapján azonban egyértelműen látszik, hogy olyan célzott mechanizmust kell létrehozni, amely garantálja az életfogytig tartó szabadságvesztést követő huszonöt éven belüli felülvizsgálatot, és ezt követő további időszakos felülvizsgálatokat biztosít;
- amennyiben a hazai jog nem rendelkezik az ilyen felülvizsgálat lehetőségéről, az életfogytig tartó szabadságvesztés nem felel meg az Egyezmény 3. cikkében foglalt normáknak;
- a negyven év, amelyet a kérelmezőknek ki kell várniuk, mielőtt először számíthatnak arra, hogy feltételes szabadlábra helyezésüket fontolóra veszik, lényegesen hosszabb időtartam, mint az összehasonlító és a nemzetközi jog alapján megállapítható maximális ajánlott időtartam, amelynek lejáratát után az életfogytig tartó szabadságvesztés felülvizsgálatát biztosítani kell.

[25] 3. Az Egyezmény 3. Cikke alapján senkit nem lehet kínzásnak, vagy embertelen, megalázó bánásmódnak, vagy büntetésnek alávetni.

[26] Az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdése ugyancsak kimondja, hogy senkit nem lehet kínzásnak, embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni, valamint szolgátságban tartani.

[27] A kínzás, embertelen, megalázó bánásmód, illetve büntetés alkotmányos tartalmát az Alkotmánybíróság a 32/2014. (XI. 3.) AB határozatban vizsgálta, melynek során irányadónak tekintette az EJEB-nek az Egyezmény 3. Cikkét értelmező joggyakorlatát. E szerint a 3. Cikkben felsorolt tilalmak közös vonása, hogy mindegyikük bizonyos fokú testi és/vagy lelki gyötrelmet, szenvedést, illetve fájdalmat okoz az érintett egyén számára. Az EJEB

joggyakorlata alapján a kínzás, embertelen bánásmód vagy büntetés, illetve megalázó bánásmód vagy büntetés között egyfelől a szenvedés intenzitása alapján lehet különbséget tenni. Ennek alapján embertelen bánásmódnak vagy büntetésnek minősül minden olyan, az érintettnek komoly testi és/vagy lelki szenvedést okozó magatartás, amely nem éri el a kínzás megállapításához szükséges mértéket. Megalázónak akkor tekinthető a szabadságvesztés büntetés, ha a célja az érintett személy lealacsonyítása {Indokolás [34]-[36] és [50] bekezdés}.

[28] Az Alaptörvény IV. cikk (2) bekezdése szerint senkit nem lehet szabadságától másként, mint törvényben meghatározott okokból és törvényben meghatározott eljárás alapján megfosztani. Tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés csak szándékos, erőszakos bűncselekmény elkövetése miatt szabható ki.

[29] Erre tekintettel a 3/2015. Büntető jogegységi határozat 1. pontja megállapította, hogy az életfogytig tartó szabadságvesztésből feltételes szabadságra bocsátás kizárásának lehetősége az alkotmányos jogrend része, amelynek – törvényi előfeltételek megvalósulása esetén történő – bírósági alkalmazását nemzetközi szerződés nem tiltja.

[30] A Be. 659. § (4) bekezdése alapján a Be. 649. § (4) bekezdésében meghatározott esetben a felülvizsgálati indítványt a törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződéssel ellentétes jogszabály figyelmen kívül hagyásával, illetve a nemzetközi emberi jogi szerv döntésének alapulvételével kell elbírálni.

[31] Ennek megfelelően a megjelölt jogegységi határozat 2. pontjában megállapította azt is, hogy a nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv döntése folytán, törvényben kihirdetett nemzetközi szerződésnek megfelelő határozat meghozatala nem közvetlenül az Egyezmény, mint ítélezésre szolgáló anyagi vagy eljárási jogszabály alapján, hanem az emberi jogi szerv döntésének alapulvételével, annak magyar jogrendszerbe beillesztésével, a büntetőeljárásról szóló törvény szerinti felülvizsgálati eljárás lefolytatásával, az egyezményesértéssel nem érintett hatályos jogszabályok alkalmazásával történik.

[32] A Kúria korábban számos határozatában kifejtette, hogy az EJEB egyezményesértést megállapító döntése akkor képezi felülvizsgálati eljárás alapját, ha a törvényben kihirdetett nemzetközi szerződés valamely rendelkezésének sérelme a büntetőügyben eljáró bíróság jogerős ügydöntő határozatában, vagy az ügydöntő határozathoz vezető büntetőeljárásban valósul meg (EBH 2015.B.7., BH 2022.41.).

[33] A Kúria tehát a konkrét ügyekben meghozott konkrét bírósági ítéletek rendelkezéseit vizsgálhatja felül, azaz a Btk. és a Be. rendelkezéseinek az eljáró bíróságok általi alkalmazását, valamint azt, hogy ezek alkalmazása során történt-e az Egyezmény megsértése vagy sem {EBH 2018.B.6., Kúria Bfv.II.885/2023/17., indokolás [36] bekezdés, Kúria Bfv.I.1272/2023/8., indokolás [47] bekezdés}.

[34] Az egyezményesértés megállapítása miatti felülvizsgálati eljárásban – eltérő szabály nem lévén – a Be. XC. Fejezetében szabályozott, felülvizsgálatra irányadó rendelkezések alapján kell eljárni.

[35] A Be. 650. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható, a Be. 659. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[36] E rendelkezés a nemzetközi szerződés rendelkezésének megsértése miatt indult felülvizsgálati eljárásban is irányadó, ezért a Kúriának a nemzetközi emberi jogi szerv döntésének alapulvételével a jogerős határozatban megállapított tényállás alapján kell vizsgálnia, hogy a terhelt bűnösségének megállapítása tekintetében lehetséges-e a nemzetközi szerződésnek megfelelő határozat hozatala, vagy ahhoz az eljárás megismétlése szükséges.

[37] 4. A felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatban az eljárt bíróságok Terhelt I. rendű terhelttel szemben az elbíráláskor hatályos korábbi Btk. alkalmazásával szabták ki a büntetést (másodfokú ítélet 23. oldal 2. bekezdés).

[38] A korábbi Btk. 40. § (1) bekezdése szerint a szabadságvesztés életfogytig vagy határozott ideig tart.

[39] A korábbi Btk. 47/A. § (1) bekezdés alapján életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása esetén a bíróság az ítéletben meghatározza a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, vagy a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét kizárja. E § (2) bekezdése szerint, ha a bíróság a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét nem zárja ki, annak legkorábbi időpontját legalább húsz évben, ha az életfogytig tartó szabadságvesztést olyan bűncselekmény miatt szabta ki, amelynek büntethetősége nem évül el, legalább harminc évben határozza meg.

[40] Az I. rendű terhelt terhére megállapított bűncselekmény nyereségvágyból, aljas indokból, különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette [korábbi Btk. 166. § (2) bekezdés b), c) és d) pont], a kiszabható büntetés tíz évtől tizenöt évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés.

[41] A korábbi Btk. 33. § (2) bekezdés c) pontja szerint az emberölés súlyosabban minősülő esetei [166. § (2) bekezdés a)-h) pontjai] nem évülnek el.

[42] A korábbi Btk. 47/C. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a bíróság az életfogytig tartó szabadságvesztésre ítéltet akkor bocsáthatja feltételes szabadságra, ha a szabadságvesztésből az elítélt letöltötte a bíróság által meghatározott időtartamot, és alaposan feltehető, hogy a büntetés célja további szabadságelvonás nélkül is elérhető.

[43] A jogerős ügydöntő határozatban a bíróság Terhelt I. rendű terhelttel szemben életfogytig tartó szabadságvesztést szabott ki azzal, hogy az I. rendű terhelt legkorábban negyven év letöltése után bocsátható feltételes szabadságra. Megjegyzendő e körben, hogy a Békéscsabai Városi Bíróság a 2005. március 1. napján jogerős 6.B.841/2003/31. számú ítéletével az I. rendű terheltet folytatólagosan elkövetett lopás büntette és más bűncselekmények miatt halmazati büntetésül 2 év 4 hónap börtönbüntetésre ítélte, melyre tekintettel az életfogytig tartó fegyházbüntetésből a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját 2 év 4 hónappal elhalasztotta.

[44] Tényként állapítható meg, hogy az EJEB hivatkozott határozata a kérelemmel érintett jogerős ítéletek vonatkozásában nem vette számba és nem ismertette az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabására, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára és feltételeire vonatkozó magyar jogszabályi rendelkezéseket. Emellett az EJEB ítélete olyan megállapítást sem tett, hogy a Békés Megyei Bíróság 3.Fk.610/2003/17. számú, vagy a Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Fkf.II.188/2004/37. számú ítéletének meghozatala során alkalmazott valamely jogszabály egyezményesértő lenne, így nem tekintette az Egyezménybe ütközőnek az eljárt bíróságok által az I. rendű terhelt vonatkozásában alkalmazott korábbi Btk. 40. §-át és 47/A. §-át sem.

[45] A következetes ítélkezési gyakorlat alapján az anyagi jogerő feloldására, a jogerős határozat megváltoztatására nincs törvényes lehetőség, és a megtámadott ítélet hatályban tartása indokolt, ha az EJEB nem a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabását, és nem a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének perbíróság általi kizárását tekintette egyezményesértőnek, hanem egy – már a büntetés-végrehajtás szakaszába tartozó – olyan felülvizsgálati lehetőség hiányát, amely az EJEB által ajánlott idő kitöltése után és a köztársasági elnök kegyelmi eljárását és döntését is garantáló módon tenné „de facto” csökkenthetővé az életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt büntetésének csökkenthetőségét [EBH 2018.B.6. I.].

[46] Az I. rendű terhelttel szemben nem tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabására került sor, azonban a megjelölt határozatban foglalt érveléstől a Kúria nem kíván eltérni, az jelen ügyben is irányadó (Bfv.III.1450/2021/6., Bfv.I.734/2022/12., Bfv.I.468/2023/5.).

[47] Megállapítható, hogy az EJEB Tanczman és mások kontra Magyarország ügyben hozott ítélete az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabására és a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének meghatározására vonatkozó konkrét ítéleti rendelkezéseket nem kifogásolta, hanem a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének felülvizsgálatára vonatkozó szabályozás hiányosságát ítélte egyezményesértőnek. Ez azonban nem a konkrét ügyben ítéletet hozó bíróságok eljárására és nem a jogerős ügydöntő határozatra vonatkozik.

[48] A felrótt hiányosság jogalkalmazással nem pótolható, hanem kizárólag jogalkotással orvosolható. Ha pedig jogalkotásra van szükség, akkor felülvizsgálati ok nem valósul meg, nem keletkezik felülvizsgálati döntési jogkör, mert a hiányzó szabályt a Kúria nem alkothatja meg, s nem is pótolhatja azt az Egyezmény közvetlen alkalmazásával.

[49] Mindezek alapján Terhelt1 I. rendű terhelt tekintetében az EJEB ítéletében megállapított egyezményesértés a felülvizsgálati eljárásban nem orvosolható, a jogerős ügydöntő határozat megváltoztatására a Be. 662. §-a alapján nem kerülhet sor és a hatályon kívül helyezés Be. 663. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott feltételei sem állnak fenn.

[50] A kifejtetteknek megfelelően a felülvizsgálati eljárásban az I. rendű terhelt védőjének észrevételében megjelölt büntetéskiszabási tényezők értékelésére sem kerülhet sor.

[51] 5. A Kúria a hivatalból lefolytatott vizsgálata [Be. 659. § (6) bekezdés] során a felülvizsgálatot megalapozó eljárási szabálysértést [Be. 649. § (2) bekezdés] nem észlelt.

IV. A határozat elvi tartalma

Ha az EJEB határozata nem azt állapította meg, hogy a jogerős, ügydöntő határozat meghozatala során alkalmazott valamely jogszabály sérti az Egyezmény 3. cikkét, hanem a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének felülvizsgálatára vonatkozó szabályozás hiányosságát ítélte egyezményesértőnek, akkor nem a jogerős ítéletet hozó bíróságok eljárására és nem is a jogerős ügydöntő határozatra vonatkozik. A felrótt hiányosság jogalkalmazással nem pótolható, hanem kizárólag jogalkotással orvosolható.

[52] V. A kifejtettekre tekintettel a Kúria a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot a Be. 660. § (1) bekezdése szerint tanácsulésen – a Be. 655. § (2) bekezdése szerinti összetételben – Terhelt1 I. rendű terhelt tekintetében a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[53] Az I. rendű terhelt kirendelt védője a felülvizsgálati eljárásban a felülvizsgálati indítványra írásbeli észrevételt tett. A kirendelt védőt tevékenységéért a felülvizsgálati eljárásban díjazás illeti meg akkor is, ha a Kúria az ügyben nem tart nyilvános ülést (BH 2019.217.III., BH 2020.287.IV.). Ezért a Kúria a védő díját a pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (3) bekezdésére figyelemmel állapította meg.

[54] A kirendelt védő díjaként felmerült bűnügyi költséget a Be. 664. § (1) bekezdésének második mondata alapján az állam viseli.

[55] A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 6. § (4) bekezdése, míg a felülvizsgálatát a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[56] Az ugyanazon jogosult általi ismételt indítvány előterjesztésének tilalma, illetve az azonos tartalmú indítvány ismételt előterjesztésének tilalma a Be. 652. § (6) és (7) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdése alapján az ilyen indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2025. június 10.

Dr. Domonyai Alexa s.k. a tanács elnöke, Dr. Kardos Andrea s.k. előadó bíró, Dr. Gimesi Ágnes s.k. bíró, Dr. Gunyecz Zoltán s.k. bíró, Dr. Tuba István Krisztián s.k. bíró